

Mandskab, saalænge det er værnepligtigt, blive kaldt fra sin sædvanlige Bæftæftigelse og fra Omforgen for Familierne o. s. v., hvilket jo let vil erkjendes at være lidet ønskeligt. Det bliver altsaa en Ting, som fortjener nærmere at drøftes, hvorvidt der kunde være tilstrækkelig Grund til at paalægge denne Deel af Landets Befolkning en saadan Byrde fremfor de andre Dele, og jeg maa da hertil bemærke, at det ingenlunde er min Tanke, at der ikke med Grund burde kunne paalægges visse Dele af Befolkningen mere Værnebyrde end andre. Jeg vil saaledes ingenlunde være af den Mening, at man ikke skulde kunne sige, at der i visse locale Forhold, i Dannelsen af de Landsdele, hvorom Taler er — Noget, hvorpaa vi allerede have set lille Exempel i Bornholms Bæbning — kunne være særlige Grunde tilstede, som kunde gjøre, at Bæbningen maa ordnes paa en noget anden Maade der end i de øvrige Dele af Landet. Jeg vil ogsaa fuldkommen villig indrømme, at Forholdene kunne være saaledes med Hensyn til Kjøbenhavn og i de Dele, der ligge nærmest om den, at man kunde finde det rigtigt at ordne Forholdene der paa en særlig Maade, og at man da ikke maatte tage det altfor nøie, om der ogsaa blev bestemt, at Byrden kunde være noget større der end andesteds. Undersøger jeg nu altsaa, hvorvidt saadanne særlige Forhold ere tilstede her, saa vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg troer, at dette kan siges med Hensyn til en Deel af det Forslag, der foreligger, jeg mener navnlig den Deel deraf, der er bestemt til at forstærke Artilleriet. Idet vi jo nemlig have Søforter beliggende umiddelbart ved Kjøbenhavn, kan det tænkes, at det ved et pludseligt og uforudseet Angreb kan være af en saadan Betydning, at man umiddelbart kan indkalde et væsentligt Artillerimandskab af et større Antal, end man har i Garnisonen, som maatte være nødvendigt med Hensyn til Forsvaret af disse Forter, og jeg vil sige, at der forekommer mig at være en ikke ringe Grund til at have et saadant Mandskab lige ved Haanden, parat til, at kunne give Møde med saa Dimez Værelse. Derimod finder jeg ikke, at det Samme kan siges om Fodfolket, idet det nemlig maa antages, at det Fodfolk, hvoraf

Forstærkningen i Almindelighed bestaaer, vil være af den Bæftæftighed, at det ikke maa tænkes særligt anvendeligt til saadan Tjeneste, hvor det umiddelbart kommer i Alden i aaben Mark. Men det Fodfolk, der skal være tilstede her paa Sjælland, maa vistnok i Almindelighed være af denne Bæftæftighed, og Forholdet tænkes ordnet saaledes, at det ved en Landgang paa Sjælland, naar der ikke kan faaes Forstærkning fra de øvrige Dele af Landet, maa være Linien og Reserven af de her paa Verne garnisonerende Batailloner, som maae indkalbes og fuldstændiggjøres for at føres mod Sjæden, og Forstærkningsbataillonerne maatte da, idetmindste indtil de have faaet en fyldigere Uddannelse og stærkere Cadres, være stillede til en saadan Tjeneste, som maa kaldes Tjeneste i Slaglinien. Nu forekommer det mig altsaa, dersom vi see hen til det Tilfælde, hvor det fornemmeligt skulde være, at disse Corps'er skulde udføre Tjeneste, at der bliver gjort Landgang paa Sjælland, hvorimod man skulde værge sig, at man da maa tænke sig Sagen saaledes, at Linien og Reserven blive førte ud for at afværge Sjædens Angreb, og at Forstærkningsbataillonerne blive indfaldte for at udføre disses Tjeneste. Hvormange Forstærkningsbatailloner det maatte være hensigtsmæssigt at indfalde, skal jeg ikke udtale mig om; jeg havde troet, at det var Krigsbestyrelsens Mening at beholde det Antal, som omtrent vil være et passende i saa Henseende. Men hvad der forekommer mig tydeligt, er, at det ikke just er det Mandskab, som er udfkrevet fra 1ste Galvbrigadefreds, som her ved denne Leilighed vil have særlig Betydning; det maatte være hele det Mandskab, der fandtes paa Sjælland og de Syd for Sjælland liggende Der. Et altsaa de Forstærkningsbatailloner, som Hærløven bestemmer, ikke tilstrækkelige til at opfylde dette Hverv, maae de — synes det mig — forstærkes saaledes, at dertil blev taget Mandskab fra hele den Dgruppe, hvormed Taler er. Det er dette, som for Diebliffet forekommer mig naturligen at maatte ske. Jeg kan, som sagt, ikke overflue de Grunde, der skulde kunne gjøre det rigtigt at danne flere Forstærkningsbatailloner paa Verne, end der allerede er. Jeg maa endog-